

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO 2 CUARTOS PER TOT ESPANYA.

ADMINISTRACIÓ y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del mitj, num. 26, botiga. BARCELONA. PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre Espanya, 8 rals, Cuba Puerto-Rico, 16 rals, Estranger, 18 rals.

LA REDACCIÓ DE LA CAMPANA DE GRACIA A TOMÁS PADRÓ.

Per més que 'ls anys passin, per més que las boiras del temps s' apilotin entre tú y nosaltres, no ha desaparegut lo teu recort, artista insigne, no s' ha olvidat ta memoria, amich fidel; tú viuràs mentres viscan las tevas obras, mentres l' últim dels qui 't coneguèren, no haja vingut á fer-te companyia en lo lloch del descans, en la mansió de la pau.

La redacció de la *Campana de Gracia*, com cad' any, rega ab sas llágrimas la llosa de ton sepulcre, demostrant que no 't pot olvidar lo periódich que 't déu la major part de la seva vida.

¡DOS ANYS!

UN RECORT AL MALAGUANYAT É INOLVIDABLE ARTISTA
TOMÁS PADRÓ.

¡Com corra 'l temps pervers! Oh, sí! ¡Com passen los anys darrera 'ls anys, ab goig ó ab pena, formant eixa llarguíssima cadena de sigles que entre sí volant s' enllassen!

Dos anys fa ja qu' ets mort: dos anys que fujan pera obrir pas als anys que á aquestes empenyan: dos anys que son crudels lliçons que ensenyen que 'ls recorts moren quan nos homes pujen.

Lo temps que famolench tot ho devora, las tombas ab més fiera sanya gasta; si pera abatre un ídol un any basta, pera olvidá un cadavre basta un' hora. La gloria, los recorts son follas tendras que 'l temps ab háf mortal sens treva aventa; tot mor quan un cos cau, quan ja no alenta, tot resta en un pilot de fredas cendras.

¡Quants sols en aquest temps ha aisat la fama cenyits ab la corona de la gloria, dels quals ja no 'n guardem ni sols memoria, mirant de un altre sol l' ardenta flama!

¡Quants genis havem vist llansar llim clara y arditos davant nosaltres elevarse!
¡Y quants n' havem mirat també apagar-se, sacrificats del temps malvat al aral!

En mitj del torbellí que 'l mon rrastra, en mitj d' aquesta set que may s' apaga, son nom en nostres llabis encara vaga, encara per tot arreu se véu ton rastre.

¿Cóm es que ta memoria vin y dura aquí hont tant grans recorts fugitius moran?
¿Com es que hi ha tants cors que encara 't ploran guardant de ton recort la flama pura?...
Es perquè ta grandesa era grandesa y tingueres la gloria per mortalla, no aquesta gloria falsa, de quincalla ab que tapan tants sers sa mesquina.

Es perquè al caure sobre tú la llosa se 't torná un monument ta freda tomba,

no un monument raquílich que 's derromba quan la ventada xim a pavorosa.

Es perquè las figuras altaneras que en lo món com gegants van venerarse, son gegants perquè s' ben enflarse y tú erats un alfu gegant de veras...

Ab lo tèn mèrit vas saber guanyarte de gloria un pedestal alt, tomeari: ningú 't hi va elevar, tú vas pujarhi; ningú podrá jamay, donchs, derribarte.

C. GUYA.

UN ALTRE MANIFEST.

La coalició electoral continua. Los directoris dels tres partits acaban de donar un manifest aconsellant que 'ls electors vajan plegats á las urnas á votar Ajuntaments.

Aném á reduhirlo ab perill de despullarlo de las sevas galas: no hi obliga 'l desij de ferlo coneixe y 'l curt espay de que podém disponer. «Mostrin los nostres correligionaris major decisió si cab qu' en la mateixa elecció de Diputats, en l' elecció de Ajuntaments. Los Ajuntaments están cridats á regir los interessos locals; pero 'l partit dominant tot y dihent que no son polítichs, fá dels Ajuntaments instruments electorals, com per dirnos que no obtindrem representació en las Assambleas legislativas, si avants no procurém obtenirla en las assambleas municipals. No fentho, seriam cómplices de las nostras mateixas derrotas.

«La opinió 'ns ho indica; hém de anar decidits als comicis per donar fi á conegudas corruptelas y tornar á la administració la imparcialitat necessaria. Quan se discuteixin las actas se veurá que ab pocas escepcions los Ajuntaments han fet de comités electorals de un partit. Tenint lo govern en las eleccions méns intervenció de la acostumada encare que més de la justa, ha manejat ocultament la máquina administrativa valentse dels ajuntaments. Y de aquí las escandalosas llistas del cens, l' haver obligat als empleats públichs á votar las candidaturas adictas, las mesas sense neutralitat intimidant als electors, quan no convertint las urnas en un joch de cubiletes, creant votacions fantásticas, las maniobras de las autoritats concejils, portant Congrésos amanyats y demostrant l' extensió que té entre nosaltres la pudrimenteria electoral.

«Convé tenir concellers municipals fills de una votació lliure, no de la influencia ministerial; que no portin lo seu ministeri fins més enllá de las fronteras de la política; que sentin la magestat serena de las lleys y no las passions exaltadas dels partits; que afiansin los drets y no perverteixin las

eleccions; que sigan órgano dels seus administrats y no instruments del govern, que dongan á cadascú lo seu lloch á las llistas, á las urnas y á las gestions administrativas, perquè la institució més pacífica y més patriarcal, no siga ensangrentat camp de batalla, element de corrupció á dalt, y á baix máquina de tendencias reaccionarias, que contrarihin l' esperit de llibertat, donguin lloch á l' exaltació revolucionaria, á la desesperació de etèrns retraiments y als assars de trastorns continuos, tant perillosos per l' existencia de una nació civilizada y lliure.

«L' instrucció primaria, la beneficencia municipal, la policia urbana y tots los carrecchs encomenats als Ajuntaments demostren que aquests necessitan curadors més experts en materia administrativa qu' en maniobras electorals y cábalas polítichs. Per aixó, desitjosos de portar elements sans á la administració municipal, homes que compleixin totas las lleys y respectin tots los drets, demaném lo concurs dels que tenen lo compromís polítich de donarnoslo, com y també de aquellas personas que senten per la població que 'ls ha vist néixe y que tal vegada 'ls veurá morir, aquell amor entranyable, superior á las incidencias de un combat electoral. Per lo mateix recomanarém aquest mateix amor als nostres amichs polítichs, molt necessari en aquestos temps en que alguns solen explotar com rica mina la confiança de sos electors y fer dels municipis manantial de cuantiosas fortunas y assumpto de torpes gangas.

«Los nostres correligionaris no olvidarán la estreta relació del municipi ab tot lo régimen electoral vigent. Influxen en l' origen dels comicis, en lo cens, en las llistas y en las mesas, influxen en lo nomenament de compromissaris per fer l' alta Cámara: renunciar á aquestas eleccions primeras equival á renunciar á tots los actes subsegüents: lo retraiment enerva y paralisa, y l' acás s' apodera de la política. Per aixó s' ha de acudir á votar ajuntaments ab la mateixa puntualitat que á votar diputats á Corts: precisa cuidar de l' arrel de nostra vida política per recullir lo fruit. Aixís las ideas vagas se fixan, se defineixen y 's concretan, se regula 'l moviment natural de las societats y se sossegan las olas encrespadas de la vida pública. En cap nació liberal se compren que vulga regir un Estat qui no haja regit un Ajuntament; que 's cuidi de l' instrucció general qui no 's cuidi del estudi: que vetlli pels interessos generals de tots, qui no haja vetllat pels camins vehinals: que pugua regir la nació qui no haja assistit á l' escola práctica ahont s' aprenen los debers ab los pobles y brotan las ideas aplicables desseguida á l' alta gobernació dels Estats.

«¡A las urnas, donchs! Y si 'us preguntan vostres enemichs perquè hém realizat aquesta inteligencia electoral, dihénlos que 'ls responga la seva política funesta, lo seu empenyo en reunir tots los partits reaccionaris com hém vist en las últimas eleccions, son afany liberticida de omplir la nau del Estat ab lastre carlista encare enrogit ab tacas de sanch liberal y fumet per las flamas del incendi: que allí ahont las garantías primeras de la vida moderna se troban feridas per ministeris faltats de

significació política y per reaccions may escarmentadas...

Firman aquest manifest Emilio Castelar, Cristino Martos, Praxedes Mateo Sagasta y Antoni Romero Ortiz.

Nosaltres lo recomanem als nostres lectors. Medítinlo molt y obrin en conseqüència.

P. K.

DE DIJOUS A DIJOUS.

era divendres! Y la empresa esperava al príncep Rodolf.

Y mal, aconsellada, no sabem per qui, però contem per los seus interessos que no sempre son bons consellers, va voler que conegués la música nacional.

Y va escullir lo Barberillo!

No recordava que feya pochos dias que havia destrossat lo Barbero; no li hi bastava haber maltractat tant sens rahó ni pietat aquella gran obra.

Comentari: Y li honra del gran teatro? Resultat: La empresa va fer una bona entrada.

La senyora Pozzoni va afirmar-se més y més en loloch que ha conquistat ab lo seu talent y ab las sevas poderosas dots.

Nandin va demostrar que hi ha una cosa que contrarresta fins lo temps y aixó es lo talent.

Maini va fer el cardenal y va mereixer aplausos; pero a nosaltres, y creyem al publich, li van agradar més los jueus que ls cristians.

BATALLIADA

er escullir ben be ls candidats que deuen votarse, recomanem lo parlar de manifest de coalició que diu, traduhit literalment.

Son titols valiosos pera l'ingrés en los Ajuntaments l'apetit admi-nistrativa, lo desinterés públich y privad, l'apego y l'carinyo a la població adminis-trada, las inclinacions manifestas al cultiu de la instrucció y del art, la puresa en lo maneig dels interessos populars, molt necessaria en aquets temps en que alguns solen explotar com rica mina la confiança dels seus electors y fer dels municipis manantials de quantiosas fortunás y assumpto de torpes gangas.

Molta atenció y qui ns vulga entendre que ns entengui.

Cinch fabricas de sucre funcionan a Valencia.

Aquestas cinch fabricas van produhir a 14 Hisenda durant l'any passat uns quaranta duros.

Y aquest any mateix ja ha montat lo govern una inspecció que l'hi costa 30 mil pessetas.

Se tracta de sucre: no es estrany que lo govern se las maní tan dolgas!

La miseria es presenta per tot arreu, fins a Madridi.

Y l'Ajuntament fabrica pa y l dona més barato. No seria millor que regrés los consums?

L' Ajuntament de Madrit se sembla a l' héroe de aquell epigrama:

«El Sr. D. Juan de Robres con caridad sin igual hizo este santo hospital mas antes hizo los pobres.»

Lo govern diuen que abandonará l' isla de Fernando Póo.

No tingan cuidado, ja sortirá algun moderat que se l' endurá a casa seva, per quan siga qüestió de ferla servir pels liberals.

Un detall: lo govern s' hi ha gastat una futarallada, y a horas d' are no més hi ha un colono.

De manera que aquest fulano val més millons qu' en Ganovas.

Una medida que la Campana de Gracia proposa al Ajuntament de Madrit.

Ja que ha acordat aixemplar l' Hospici no seria bó que tractés també de aixemplar lo cementiri?

Dias endarrera va desapareixe de la Barceloneta una barraca que pesava nada menos que 20 mil quintars.

Un dia m' espero llegir en un periódich:

«Ha desaparecut del püestó que ocupava, la ciutat de Barcelona, inclús los seus habitants y tot lo cos de policia.»

Diuen que lo partit possibilista va elegir un comité directiu per sufragi directe.

Nosaltres acceptem sempre aquests medis ab preferencia a qualsevol altre, perque ells espressan millor que cap més la voluntat del partit.

Lo Comité no ve a pendre part en las elecciones municipals, no vé a pertubar com algu suposa, no vé a treure vots ni a crear cap divisió: quan las elecciones sigan passadas, dirá que el partit en nom del partit mateix, y es inútil dir que tindrà al seu costat a La Campana de Gracia.

Medi que pot emprar lo govern per tenir tants senadors com necessita.

Se publica un decret que tinga no més que dos articles:

Primer: S' aumenta l' número de senadors fins a 14.493.

Segon: Se disposa que qui vulga anar al Senat no té mes que indicarlo.

Dugas noticias:

Torna a parlarse del casament del rey, y ademés se parla de que l Conde de Toreno demana 60 milions.

Hola, hola! A coalició electoral ó lliga electora?

Que n farem? Un altre hipódromo?

No, are sera millor construir un circo de galls, per entreteniment y diversió dels diputats de la majoria.

Ha causat sorpresa lo veure ab lletres de molló y en un periódich de medicina com la Independencia Médica, unas gacetillas que sense més ni més atacan a alguns facultatins metjes, ab un llenguatge ple de termes extranyos, pero que de segur no usaria un carreter, quant esta cremat. Fa l' efecte com si al autor se li hagués propinat un vomitiu que li hagués fet treure del seu ventrell unas cosas tant extranyas que pobre d' ell que se li haguessin quedat dintre.

No parlarem a nostres lectors del contingut dels sueltos a que ns referim per por de que la fesomia se ls tornés vermella y com que certs atachs tornan a la cara de qui los diríex, no n parlarem per no contribuir a desfer certas reputacions de fanch que l temps y las plujas potser faran caure pero no podem menos de lamentar que l doctor Giné permeti la inserció en lo seu periódich de escrits que desdihuen de la seva categoria contribuhint a posar a la superficie las miserias de una classe com la medica, per tans conceptes respectable ja que la seva missió creyem que es tant alta que deu sempre estar cent canas per demunt de las baixas envejias y odis personals, de lo contrari la societat en general no consideraria lo ministeri del metje com ho deu considerar.

L' editor senyor Manero está a punt de publicar un periódich titolat: Semanario familiar pintoresco. Sortirá un número cada senmana, anirá ple de grabats y contindrà un text ameno é instructiu.

A pesar de tot no costará cada número més que un real pagat al acte de rebre's.

L' editor senyor Manero está a punt de publicar un periódich titolat: Semanario familiar pintoresco. Sortirá un número cada senmana, anirá ple de grabats y contindrà un text ameno é instructiu.

Nos escriuen de Sant Pol de Mar, dihentnos que

a un ciudadá que vol presentar una instancia al Ajuntament se l fa passar de dia en dia, sense al-métrela.

Encare més: un dia que l' Ajuntament estaba reunít y que van dirli que reberian l' instancia mentres l' interessat esperava, l' agutzil va deixar-lo al carrer tancantli la porta de la casa de la villa, y dihentli que ja l' cridarian.

Després de molt esperar, al cap de un' hora y mitja de pendre la fresca, la resposta del Ajuntament va ser sortir de la casa, insultantlo ab las sevas riatladas.

D' aixó se n diu en aquell poble administrar los interessos dels ciudadans.

CONTESTACIO

DEL QUE JA N SAB LA PRIMA AL DIPUTAT NOVELL

Amich Carliam: Ab molt goig hi vist lo triunfo teu; pero, per la mort de Deu, sobre tot no t' torris boig!

Si ab tant poquet ja t' exaltas, ¿que farás quan del poder arribis ab ton saber a las esferas més al as?

A més que guanyar gastante los diners, no m fa fells; ja se sab a aquest país que pagant Sant Pere canta.

Lo si que surto elegit per un districta rural del modo més usual, més breu, y més espedit.

Lo si que surto elegit per un districta rural del modo més usual, més breu, y més espedit.

Lo si que surto elegit per un districta rural del modo més usual, més breu, y més espedit.

Lo si que surto elegit per un districta rural del modo més usual, més breu, y més espedit.

Lo si que surto elegit per un districta rural del modo més usual, més breu, y més espedit.

Lo si que surto elegit per un districta rural del modo més usual, més breu, y més espedit.

Lo si que surto elegit per un districta rural del modo més usual, més breu, y més espedit.

Lo si que surto elegit per un districta rural del modo més usual, més breu, y més espedit.

Lo si que surto elegit per un districta rural del modo més usual, més breu, y més espedit.

Lo si que surto elegit per un districta rural del modo més usual, més breu, y més espedit.

Lo si que surto elegit per un districta rural del modo més usual, més breu, y més espedit.

Lo si que surto elegit per un districta rural del modo més usual, més breu, y més espedit.

Lo si que surto elegit per un districta rural del modo més usual, més breu, y més espedit.

Lo si que surto elegit per un districta rural del modo més usual, més breu, y més espedit.

Lo si que surto elegit per un districta rural del modo més usual, més breu, y més espedit.

Lo si que surto elegit per un districta rural del modo més usual, més breu, y més espedit.

Lo si que surto elegit per un districta rural del modo més usual, més breu, y més espedit.

Lo si que surto elegit per un districta rural del modo més usual, més breu, y més espedit.

Lo si que surto elegit per un districta rural del modo més usual, més breu, y més espedit.

Lo si que surto elegit per un districta rural del modo més usual, més breu, y més espedit.

Lo si que surto elegit per un districta rural del modo més usual, més breu, y més espedit.

Lo si que surto elegit per un districta rural del modo més usual, més breu, y més espedit.

REVISTA

DIVENIR passat lo president de la Plassa de toros de Madrid va dur a n' en Frascuelo a la preso. ¿No saben perquè? Perque va negarse a posar banderillas de foch a un toro. ¡Quin crim! Recomanem a n' en Frascuelo a la societat protectora dels animals.

Despres de las eleccions de diputats a Corts, las de senadors; despres de las de senadors, las de concejals.

Pregunta:—Y qu' elegirem despres de haver elegit los Ajuntaments?
Resposta:—Un nou pais ahont refugiarnos.

Aquest dia un periódich madrilenyo ocupantse de la gana que 's passa a Madrid, deya parlant dels habitants:

—Estos *habitontos*, etc.
¡Habitontos! Es una errada d' imprenta que val un India.

Madrid es l' estómach d' Espanya. Y a Madrid hi ha gana, y a Madrid hi ha qui de juna, y a Madrid se senten la rateta pèl ventre.

Si a l' estómach succeheix aixó ¿que passará a las Provincias?
¡Vaja, Sr. conde de Toreno, vosté qu' está tant gras, sacrificuis per la patria!

La miseria inspira temors a l' *Epoca*. Y l' *Epoca* diu:
«Are més que may es precisa l' unió de tots los homes de bè.»

Una pregunta:—¿Que es un home de bè?
Resposta:—Un home que menji pa.

Una qüestió important s' agita are com are. Es a saber si 'ls soldats y militars podran portar barba ó no.

Los soldats opino que 'n portin, per posárselas en remull quan convinga.
Are 'ls generals no, perque algú podria pujals 'hi a las barbas.

Dimars alguns diputats catalans van anar a Portbou obsequiats per l' empresa del ferro-carril de Fransa.

Tots ells van brindar pronunciant algun discurs. Quan dich tots ells, vull dir tots, menes lo senyor Turull.

Aquest no més que quan menjava deya: *Esta boca es mia*; pero no més que quan menjava.

Un detall de la serenata que van donarli 'l di lluns de la setmana anterior.

Algun bromista dels que xiulavan, cridaba ab tota la forsa dels seus pulmons:
—¡Que habie!

Nom de un dels diputats elegits últimament: *Boston*.
Un moderat:—Aquest es dels nostres.

Lo dia de las eleccions municipals presenciaran la següent escena:
Desde que comensará la votació, s' estarà a la porta del colégi un fulano, encantat com qui espera a algú.

—¿Que fás aquí? l' hi preguntará un amich.
—Estich esperant que passi l' pare.
—Pero si ja fa déu anys qu' es mortl.
—Per xó mateix: l' hi vist a las llistas electorals, y m' han dit que vindrá a votar.

Despres de l' elecció de senadors, hi va haver fartoris en molts fondas de Barcelona.

Alguns compromissaris van treure 'l ventre de pena, y fins se 'ns diu que per postres va servirse un platet de...

¿De qué dirian? Era tot groch, y ea lo *menu* deya: *Doublettes a le Senateur*.

A Espanya hi ha un metje per cada 566 habitants.

Es natural.
Dels 566 habitants, ni ha 'l méno 560 qu' están sempre malats.

La enfermetat dominant es la *sindineritis* crónica.

Un periódich de Madrid parlant de la projectada reunió de gobernadors, diu:

Lo ministre passará a cada un una fulla ab un encasillat perque ell mateix l' ompli.

Las casillas portarán los títulos següents:
¿Es amich de Romero?
¿Ha perdut las eleccions?
¿Sab llegir?

Per continuar en lo mando haurá de contestar negativament a las dugas primeras preguntas.

A pesar de tot, si contestan que no a l' última 's tindrà per una bona recomandació.

Al senyor Jove y Hevia despres de donarli una gran creu, l' han nombrat vizconde de Campo Grande.

¡Quina sort!
Entre mitj de tantas miserias ¡quanta grandesa!

Al director de la *Epoca* l' hi han concedit un títol *mobiliari*.

—Nobiliari, voldrá dir.
—No senyor, mobiliari.
—¿Quin títol l' hi han donat?
—Marqués de la mesa.

A Madrid continua baixant la carn. Pèl resto del pais ja fa molt temps que la carn continua baixant.

Y que no més nos quedém ab la pell y 'ls ossos.

Arcaldes célebres del districte de Tarrassa. N' hi ha un a Palau solitar, que fa 'ls repartos de consums de tal manera, que 'ls seus amichs casi no pagan res, y 'ls seus adversaris lo resto. Hi ha contribuyent que al Estat no l' hi paga més que uns vint duros, y que 'n paga xexanta de consums.

A Sant Quirse de Tarrassa n' hi ha un que te un secretari menor d' edat.

A Sant Cugat del Vallés, lo fill mateix del arcaldé fa de secretari. Aixís tot se queda a casa.

Recomanem aquests funcionaris a la protecció del Sr. Turull, diputat pels 1074 vots que per generació expontánea van neixe dintre de l' urna de Sabadell.

Ells van protegir la seva candidatura y reclaman la protecció de tant alt personatge. Aixís se moralisa 'l pais, aixís.

Pèl meu sant mon amich Malla va portarme dugas pollas y al preguntarli jo:—¿Tú qui es lo que 't fa du aixó va dirme ab humiliació:
—La dona me las fa dú.

Del pis que habita l' Hilari no se 'n fa ni un sol diner.
—¿Qu' es propietari potser?
—No senyor, molt al contrari n' es tan sols un perdulari que may pot paga 'l lloguer.

A LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.

1. XARADA 1.ª.—*Font-ro-do-na*.
2. ID.—*Cer-vell*.
3. GEROGLÍFICH.—*Com més un se capfica més aviat se mort*.

Han endevinat totes tres solucions los ciutadans Dos escapats de missa, O. Nairam, Fra Diavolo, Dos Ll. muis, Pessigollas, D. J. y T. del B.; n' han endevinadas 2 Pace Curruco y F. Ganxó.

XARADAS.
I.
Lo tersa, qu' es bestia fina un *h i dos* se va menjar

que 'n bon puesto vase ma jermana Catarina.
Y com ja de ratlla passa pues es traïdor en estrem per disposar lo que 'n fem he total la gent de casa.

II.
Diu la *hu dos* que 's vol casá ab lo fill de la total perque veu qu' es molt formal en la *hu tres* que li envia.

ENDEVINALLA.
Me trobas en los teatros me trobas en los quartels y fins trobarás si pensas que un gros animal ne té.

SINONIMIA.
De tot m' han notificat, lo que per mi es una *t. t.* que l' Arcis mon car nebot que era mol tot, s' ha curat.

TRIANGUL.
Supir los pichs ab lletres que llegidas horizontal y diagonalment digan: la 1.ª ratlla lo que hi ha en las casas; la 2.ª lo que dona 'l govern als carlins; la 3.ª un article, la 4.ª una carta y la 5.ª una lletra.

COMBINACIÓ NUMÉRICA.
Substituir los pichs ab números que sumats horizontal, diagonal y verticalment donguin la suma de 22.

TRENCA CLOSCAS.
Carlos, Jaume, Bernat, Mariano, Gil, Pons.
Formar ab aquests noms lo nom de un poble de Catalunya.

MORT DE FAM.
GEROGLÍFICH.
V O
+
Noy
V I

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.
Han enviat xaradas ó endevinallas dignas d' insertarse 'ls ciutadans Pau Colom, M. Ganxó, Africá y L. rboxela, J. Patarram y Pau Sala.

Las demés que no 's mencionaa no 'ns serveixen com y tampoch lo que 'ns envian los ciutadans Ambar y Espuma Un Llamine, Un pobre, Anton Arnall, A. Sidsits, T. del B. Passigollas, Dos escapats de missa, Ballet, Pau Gros, A. Español y Marranganya.

Sebastià Gomila: Farém lo possible per complaure 'l las d' aquesta setmana tampoch nos serveixen.—Robinson de Vilasar: La setmana entrant ne parlarém.—M. Gardó lo geroqlílich hi anirà: lo altre no.—Pau Magre: L' article ja está compost: per sobre d' original l' hem retirat de l' últim número.—Pastarada: Mil gracias pèl bon recort: pero deixil p r nosaltres.—J. S: Es fluixet lo que 'ns envia.—F. Ll. y B. La poesia no hi ha capigut, y ademés es poch distingida: los epigramas hi aniran.—M. N. A: Hi anirà la carta.—Mamadts: Publicarém un quadrat y un rombo.—Pepet Crostas: Idem: lo que 'ns envia.—Ninot vestit: Igual que lo seu.—Barret: Hi anirà 'l trenca-caps y 'l geroqlílich.—C. Llapisós: Idem la mudansa.—J. Arnau: Idem lo trenca-closcas.—Pau Xola: Publicarém lo geroqlílich.—Marieta de Reus: Publicarém la conversa.—J. V. Idem lo quento.—E. Bosqué: Hi aniran dos quadrats de paraulas.—Simón Ojeda: Publicarém molta cosa de lo que 'ns remet.—Pau Colom: Insertarém un geroqlílich.—Fra Diavolo: Idem combinació numérica y logogrifo numérica.—O. Nairam: Publicarém molta cosa de lo que 'ns envia.

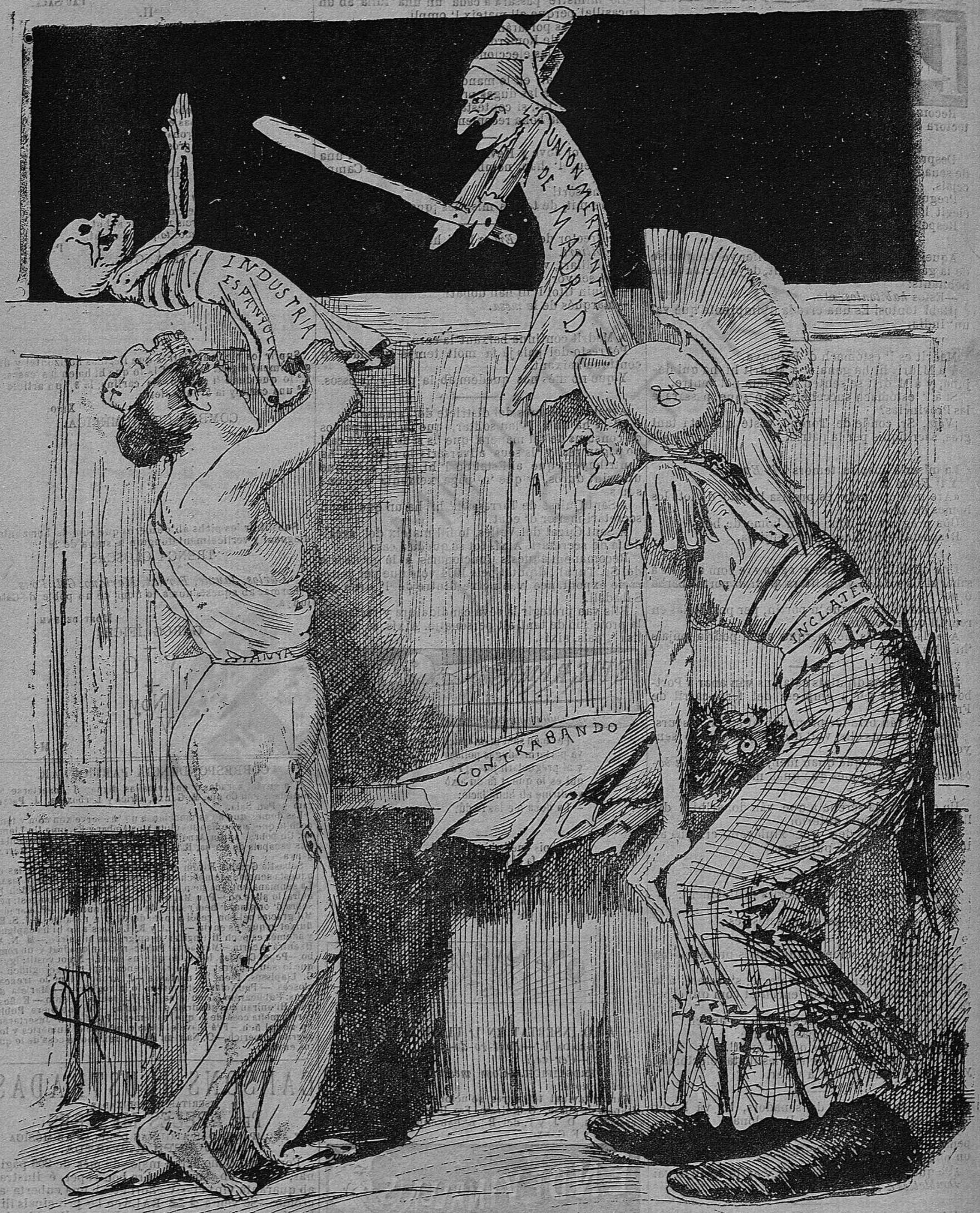
CANSONS ILUSTRADAS
ESCRITAS Y DIBUJADAS
PER APELES MESTRES
Y ACOMPANYADAS ALGUNAS D' ELLAS AB MUSICA
PER JOSEPH RODORÉDA.

Forma un tomo octau major de més de 200 páginas, imprés ab esmero sobre bon paper é ilustrat ab quaranta vinyetas y adornat ab una cuberta al cromo.—Se ven a 12 RALS en las principals llibrerias y en la de son editor Lopez, Rambla del Mitj, 20

LOPEZ, Editor.—*Rambla del Mitj*.
Barcelona: Imp Lluís de Tasso, fill, Arch del Teatro, 21 y 23

LA CAMPAÑA DE GRACIA.
DE PORTAS ENDINS.

Entretant lo govern que vagi fent politica y... ¡Viva la Pepa!